

КОНВЕНЦИЯ

за присъединяването на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция към Конвенцията относно компетентността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право и към Протокола относно нейното тълкуване от Съда, с направените им изменения с Конвенцията за присъединяването на Кралство Дания, Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, с Конвенцията за присъединяването на Гръцката република и с Конвенцията за присъединяването на Кралство Испания и Португалската република

(97/С 15/01)

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ ПО ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ,

КАТО ОТЧИТАТ, че Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция, като стават членове на Европейския съюз са поели ангажимент да се присъединят към Конвенцията относно компетентността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право и към Протокола относно нейното тълкуване от Съда, с направените за тях изменения с Конвенцията за присъединяването на Кралство Дания, Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, с направените им изменения с Конвенцията за присъединяването на Гръцката република, и с направените им изменения с Конвенцията за присъединяването на Кралство Испания и Португалската република, и с тази цел поемат ангажимент да преговарят с държавите-членки на Общността, за да направят необходимите изменения към него,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД, че на 16 септември 1988 г. в Лугано, държавите-членки на Европейската общност и държавите-членки на Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ) сключиха Конвенция относно компетентността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право, с която разшириха принципите на Брюкселската конвенция по отношение на държавите, които стават страни по тази конвенция,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I

Общи разпоредби

Член 1

Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция се присъединят към Конвенцията относно компетентността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право, подписана в Брюксел на 27 септември 1968 г. (наричана по-долу „Конвенцията от 1968 г.“) и към Протокола относно нейното тълкуване от Съда, подписан в Люксембург на 3 юни 1971 г. (наричан по-долу „Протоколът от 1971 г.“), с всичките изменения, направени към тях:

а) от Конвенцията, подписана в Люксембург на 9 октомври 1978 г. (наричана по-долу „Конвенцията от 1978 г.“) за присъединяването на Кралство Дания, Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия към Конвенцията относно компетентността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право и към Протокола относно нейното тълкуване от Съда;

б) от Конвенцията, подписана в Люксембург на 25 октомври 1982 г. (наричана по-долу „Конвенцията от 1982 г.“) за присъединяването на Гръцката република към Конвенцията относно компетентността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право и към Протокола относно нейното тълкуване от Съда, с направените им изменения с Конвенцията относно присъединяването на Кралство Дания, Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия;

в) от Конвенцията, подписана в Сан Себастиан на 26 май 1989 г. (наричана по-долу „Конвенцията от 1989 г.“) за присъединяването на Кралство Испания и Португалската република към Конвенцията относно компетентността и изпълнението на съдебните решения в областта на гражданското и търговското право и към Протокола относно нейното тълкуване от Съда, с направените им изменения с Конвенцията за присъединяването на Кралство Дания, Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия и с направените им изменения с Конвенцията за присъединяването на Гръцката република.

ДЯЛ II

Изменения на Конвенцията от 1968 г.

Член 2

Към втория параграф от член 3 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 4 от Конвенцията от 1978 г., член 3 от Конвенцията от 1982 г. и член 3 от Конвенцията от 1989 г. се вмъкват следните тирета:

а) между 9-то и 10-то тире:

„— в Австрия: член 99 от Закона за компетентността на съдилищата (*Jurisdictionsnorm*),“;

б) между 10-то и 11-то тире:

„— във Финландия: глава 10, член 1, първа алинея, второто, третото и четвъртото изречение от Кодекса на съдопроизводството (*oikeudenkäymiskari/rattegangsbalken*)

— в Швеция: глава 10, член 3, първа алинея, първо изречение от Кодекса на съдопроизводството (*Rattegangsbalken*),“.

Член 3

Към член 32, параграф 1 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 16 от Конвенцията от 1978 г., член 4 от Конвенцията от 1982 г. и член 10 от Конвенцията от 1989 г. се вмъкват следните тирета:

а) между 10-то и 11-то тире:

„— в Австрия: до *Bezirksgericht*,“;

б) между 11-то и 12-то тире:

„— във Финландия: до *karajaoikeus/tingsratt*,

— в Швеция: до *Svea hovratt*,“.

Член 4

1. Към член 37, параграф 1 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 17 от Конвенцията от 1978 г., член 5 от Конвенцията от 1982 г. и член 11 от Конвенцията от 1989 г. се вмъкват следните тирета:

а) между 10-то и 11-то тире:

„— в Австрия: до *Bezirksgericht*,“;

б) между 11-то и 12-то тире:

„— във Финландия: до *hovioikeus/hovratt*,

— в Швеция: до *Svea hovratt*,“.

2. Към член 37, параграф 2 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 17 от Конвенцията от 1978 г., член 5 от Конвенцията от 1982 г. и член 11, параграф 2 от Конвенцията от 1989 г. се вмъкват следните тирета:

а) между четвъртото и петото тире:

„— в Австрия: в случай на обжалване — чрез *Revisionsrekurs*, а в случай на възражение — чрез *Berufung* с възможност за преразглеждане,“;

б) между 5-то и 6-то тире:

„— във Финландия - чрез жалба до *korkein oikeus/hoegsta domstolen*,

— в Швеция — чрез жалба до *hoegsta domstolen*,“.

Член 5

Към член 40, параграф 1 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 19 от Конвенцията от 1978 г., член 6 от Конвенцията от 1982 г. и член 12, параграф 2 от Конвенцията от 1989 г. се вмъкват следните тирета:

а) между 10-то и 11-то тире:

„- in Austria, до *Bezirksgericht*,“;

б) между 11-то и 12-то тире:

„- във Финландия: до *hovioikeus/hovraetten*,

- в Швеция: до *Svea hovraett*,“.

Член 6

Към член 41 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 20 от Конвенцията от 1978 г., член 7 от Конвенцията от 1982 г. и член 13, параграф 2 от Конвенцията от 1989 г. се вмъкват следните тирета:

а) между 4-то и 5-то тире:

„- в Австрия - чрез *Revisionsrekurs*,“;

б) между 5-то и 6-то тире:

„- във Финландия - чрез жалба до *korkein oikeus/hoegsta domstolen*,

- в Швеция - чрез жалба до *hoegsta domstolen*,“.

Член 7

В списъка на конвенциите, изброени в член 55 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 24 от Конвенцията от 1978 г., член 8 от Конвенцията от 1982 г. и член 18 от Конвенцията от 1989 г., да се прибавят в хронологичен ред:

„- Конвенция между Кралство Белгия и Австрия относно взаимното признаване и изпълнение на съдебните решения и официалните актове в областта на задълженията за издръжка, подписана във Виена на 25 октомври 1957 г.,

- Конвенция между Федерална република Германия и Австрия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения, спогодби и официални документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 6 юни 1959 г.,

- Конвенция между Кралство Белгия и Австрия за взаимното признаване и изпълнение на съдебни решения, арбитражни решения и официални документи по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 16 юни 1959 г.,

- Конвенция между Обединеното кралство и Австрия, с която се предвижда взаимно признаване и изпълнение на решения по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 14 юли 1961 г., с Протокол за изменение, подписан в Лондон на 6 март 1970 г.,

- Конвенция между Кралство Нидерландия и Австрия за взаимното признаване и изпълнението на решения и официални документи по граждански и търговски дела, подписана в Хага на 6 февруари 1963 г.,

- Конвенция между Франция и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и официални документи, подписана във Виена на 15 юли 1966 г.,

- Конвенция между Люксембург и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения и официални актове по граждански и търговски дела, подписана в Люксембург на 29 юли 1971 г.,

- Конвенция между Италия и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, на съдебни спогодби и официални документи, подписана в Рим на 16 ноември 1971 г.,

- Конвенция между Финландия, Исландия, Норвегия, Швеция и Дания за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана в Копенхаген на 11 октомври 1977 г.,

- Конвенция между Австрия и Швеция за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана в Стокхолм на 16 септември 1982 г.,

- Конвенция между Австрия и Испания за признаването и изпълнението на съдебни решения, спогодби и официални изпълнителни актове по граждански и търговски дела, подписана във Виена на 17 февруари 1984 г.,

- Конвенция между Финландия и Австрия за признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански дела, подписана във Виена на 17 ноември 1986 г.“

ДЯЛ III

Изменения в Протокола към Конвенцията от 1968 г.

Член 8

Член V от Протокола към Конвенцията от 1968 г. се замества със следното:

„Член V

Във Федерална република Германия и в Австрия не може да се прибегва до компетентността, предвидена в член 6, параграф 2 и член 10 относно искове за поръчителство или гаранция или всяко друго производство с участието на трети лица. Всяко лице, което има местоживеене в друга договаряща държава, може да бъде призовано пред съдилищата съответно на:

— Федерална република Германия, съгласно членове 68, 72, 73 и 74 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung*) относно известията до трети лица,

— Австрия, съгласно член 21 от Гражданския процесуален кодекс (*Zivilprozessordnung*) относно известията до трети лица.

Съдебни решения, постановени в другите договарящи държави по силата на член 6, параграф 2 или член 10, се признават и изпълняват във Федерална република Германия и в Австрия в съответствие с дял III. Всички последици от решенията, постановени в тези държави, породени за трети лица при прилагането на разпоредбите от предходната алинея, също се признават в другите договарящи държави.“

Член 9

Към член Va от Протокола към Конвенцията от 1968 г. се добавя следното:

„В Швеция, при бързото производство, свързано със заповедите за плащане (*betalningsfoerelaeggande*) и правната помощ (*handraeckning*), изразът „сът“ включва „шведските съдебно-изпълнителни служби“ (*kronofogdemyndighet*).“

Член 10

Към Протокола към Конвенцията от 1968 г. се добавя следният член:

„Член Vd:

Договореностите в областта на задълженията за издръжка, сключени с административните органи или заверени от тях се разглеждат като автентични документи по смисъла на член 50, първа алинея от Конвенцията от 1968 г.“

ДЯЛ IV

Поправки на Протокола от 1971 г.

Член 11

Към член 1 от Протокола от 1971 г., изменен с член 30 от Конвенцията от 1978 г., член 10 от Конвенцията от 1982 г. и член 24 от Конвенцията от 1989 г. се добавя следната алинея:

„Съдът на Европейските общности също така има компетентност да постановява заключения по тълкуването на Конвенцията за присъединяване на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция към Конвенцията от 27 септември 1968 г. и към настоящия протокол, изменен с Конвенцията от 1978 г., Конвенцията от 1982 г. и Конвенцията от 1989 г.“

Член 12

В член 2, параграф 1 от Протокола от 1971 г., изменен с член 31 от Конвенцията от 1978 г., член 11 от Конвенцията от 1982 г. и член 25 от Конвенцията от 1989 г. се прибавят следните тирета:

а) между 9-то и 10-то тире:

„- в Австрия, *Oberste Gerichtshof, Verwaltungsgerichtshof u Verfassungsgerichtshof*“;

б) между 10-то и 11-то тире:

„- във Финландия, *korkein oikeus/hoegsta domstolen u korkein hallintooikeus/hoegsta foervaltningsdomstolen*,

- в Швеция, *Hoegsta domstolen, Regeringsraetten, Arbetsdomstolen u Marknadsdomstolen*“.

ДЯЛ V

Преходни разпоредби

Член 13

1. Разпоредбите на Конвенцията от 1968 г. и Протокола от 1971 г., изменена с Конвенцията от 1978 г., с Конвенцията от 1982 г. и с Конвенцията от 1989 г., както и от настоящата конвенция се прилагат само по отношение на производства, които са образувани и по отношение на документи, официално съставени или вписани като официални документи след влизането в сила на настоящата конвенция в държавата по произход, а когато се иска признаване или допускане на изпълнението на съдебно решение или на официален документ - в държавата, до която е отправена молбата.

2. Независимо от това, съдебни решения, постановени след датата на влизане в сила на настоящата конвенция между държавата по произход и държавата, до която е отправена молбата по производства, образувани преди тази дата, се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на дял III от Конвенцията от 1968 г., изменена с Конвенцията от 1978 г., с Конвенцията от 1982 г. и с Конвенцията от 1989 г., както и от настоящата конвенция, ако компетентността е определена по правила, които съответстват на предвидените в дял II от Конвенцията от 1968 г., така както е изменен, или в разпоредбите на конвенция, която е била в сила между държавата по произхода и държавата, до която е отправена молбата, при образуването на производството.

ДЯЛ VI

Заклучителни разпоредби

Член 14

1. Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз изпраща на правителствата на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция надлежно заверено копие на Конвенцията от 1968 г., Протокола от 1971 г., Конвенцията от 1978 г., Конвенцията от 1982 г. и от Конвенцията от 1989 г. на английски, датски, ирландски, испански, италиански, немски, нидерландски, португалски и френски езици.

2. Текстовете на Конвенцията от 1968 г., Протокола от 1971 г., Конвенцията от 1978 г., Конвенцията от 1982 г. и от Конвенцията от 1989 г., съставени на фински и шведски език са автентични при същите условия, както другите текстове на Конвенцията от 1968 г., Протокола от 1971 г., Конвенцията от 1978 г., Конвенцията от 1982 г. и от Конвенцията от 1989 г.

Член 15

Настоящата конвенция се ратифицира от подписалите я държави. Инструментите за ратификация се депозират при генералния секретар на Съвета на Европейския съюз.

Член 16

1. Настоящата конвенция влиза в сила на първия ден от третия месец, следващ датата, на която две от подписалите държави, една от които е Република Австрия, Република Финландия или Кралство Швеция, са депозирали инструментите за ратификация.

2. Настоящата конвенция влиза в сила за всяка подписала държава, която впоследствие я ратифицира, на първия ден от третия месец, следващ депозирането на нейния инструмент за ратификация.

Член 17

Генералният секретар на Съвета на Европейския съюз нотифицира подписалите държави относно:

- а) депозирането на всеки инструмент за ратификация;
- б) датите на влизането в сила на настоящата конвенцията за договарящите държави.

Член 18

Настоящата конвенция, която е съставена в единствен оригинал на английски, гръцки, датски, ирландски, италиански, испански, немски, нидерландски, португалски, фински, френски и шведски език, като всички 12 текста имат еднаква сила, се депозира в архивите на Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз. Генералният секретар изпраща надлежна заверено копие на правителството на всяка подписала държава.